

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران؛ میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

شرق

شنبه ۱۰ شهریور ۱۴۰۳ • ۲۶ صفر ۱۴۴۶ • ۳۱ آگوست ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۹۱۶ • ۱۲ صفحه

اذان ظهرتهران ۱۲:۰۵ • اذان صبح فردا ۴:۰۹ • طلوع آفتاب ۵:۳۷

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

عکسی که چند روز پس از خروج نیروهای آمریکایی و سلطه مجدد طالبان، در مسجدالجمعه هرات گرفته؛ جنگجوی طالب با اسلحه در حال عبادت. عکس: علی پاکزاد

بازگشایی انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران

مطالبه‌ای ۱۵ ساله

از «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران» بازپس گرفته و مانع امنیتی برای ادامه فعالیت آن وجود ندارد. وزارت کار به مدیریت آقای علی ربیعی از هرگونه اقدام مؤثر برای بازگشایی انجمن خودداری کرد. وزارت کار به مدیریت آقای ربیعی همه نامه‌های ارسالی انجمن به ایشان یا مدیران دیگر وزارت کار را بی‌پاسخ گذاشت؛ سرنوشتی که البته برای دیگر نامه‌های انجمن به آقای حسن روحانی نیز پیش آمد. در دوره مدیریت آقای ربیعی در وزارت کار، مانند دوره احمدی‌نژاد، با انجمن مثل یک تشکل غیرقانونی برخورد و تلاش می‌شد هیچ مکاتبه یا اثر رسمی از ملاقات‌ها با اعضای هیئت‌مدیره انجمن باقی نماند. وزارت کار حتی حاضر نشد ادعای خود علیه انجمن را در دیوان عدالت اداری که در دوره احمدی‌نژاد مطرح شده بود بازپس بگیرد و نامه‌های غیرقانونی وزارت کار در آن دوره را باطل کند. کاری که تقریباً همه وزارتخانه‌های دیگر در موارد مشابه انجام دادند.

مقامات مسئول در سازمان‌های کارگری و کارفرمایی وزارت کار ادعا می‌کردند پرونده انجمن در وزارت کار مفقود شده و مستندی برای رسیدگی وجود ندارد. آنها مدعی بودند که پرونده توسط مدیر سابق از بایگانی وزارت کار خارج شده است. «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران»، با حمایت و پشتیبانی «انجمن صنفی

روزنامه‌نگاران ایران» و تلاش اولیه ۵۳ نفر از روزنامه‌نگاران و به‌رغم کارشکنی وزارت کار دوره آقای ربیعی راه‌اندازی شد. پس از مشخص شدن نتیجه اولین انتخابات انجمن تهران، وزارت کار که کاندیداهای مورد حمایتش موفق به جلب آرای لازم نشده بودند، پس از شش ماه به صورت شفاهی اعلام کرد که صلاحیت [چهار عضو هیئت‌مدیره] را مراجع امنیتی رد کردند و خواستند این افراد خودشان استعفا دهند و افراد دیگری جایگزین شوند وگرنه امکان ثبت انجمن وجود ندارد [ردصلاحیت پس از انتخابات بدعتی است که در دوره وزارت آقای ربیعی گذاشته شد]. طبق این تصمیم غیرقانونی، عملاً تصمیمات مجمع عمومی تغییر می‌کرد و افرادی که حتی نتوانسته بودند حداقل آرا را به‌عنوان علی‌البدل کسب کنند، جایگزین منتخبان اصلی می‌شدند.

به منظور اجابت خواست اکثریت از یک سو و عدم تمکین به تغییر نتیجه انتخابات از سوی دیگر، همه منتخبان با صدور بیانیه‌ای به صورت جمعی از عضویت در هیئت‌مدیره استعفا دادند و راه برای تجدید انتخابات و تشکیل انجمن تهران باز شد.» در بخش دیگری از این یادداشت، بدرالسادات مفیدی درباره خواسته فراموش‌نشده روزنامه‌نگاران مبنی بر بازگشایی «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران» تاکید کرده و نوشته است: «اطمینان

کیسوفقفوری

دارم به‌رغم تلاش‌های سازمان‌یافته افراد و جریان‌های خاص، همکاران شجاع و آزاده مطبوعاتی از تمامی نسل‌ها، بازگشایی «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران» را به‌عنوان یک مطالبه محوری فراموش نخواهند کرد و به مقامات دولتی اجازه نخواهند داد تا تحریف تاریخ مطبوعات، روزنامه‌نگاری مستقل و تشکل سراسری روزنامه‌نگاران را به بهانه «سیاست‌گذاری جدید» به مسلخ بپردازند.»

این یادداشت حکایت از یک خواسته از دولت مسعود یزشکیان دارد و آن هم «رسیدگی بی‌طرفانه» و «پیگیری و بازگشایی انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران» است. مطالبه‌ای که امیدوار باشیم مورد توجه دولت جدید قرار گیرد. این خواسته فراموش‌شدنی نیست و همان‌طور که فعالان هر پیشه و حرفه‌ای تجربه کرده‌اند، وجود یک نهاد صنفی بیش از هر چیزی برای حمایت و پشتیبانی اعضا و فعالان آن ضروری است. نمونه آن را می‌توان در اتفاقات دو سال گذشته که برای اهالی رسانه و هنر رخ داد، مشاهده کرد. خانه سینما همواره هنرمندان بود و انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران با پشتیبانی و حمایت برخی از اعضای برجسته صنف و هیئت‌مدیره انجمن ایران، برای رهایی اهالی رسانه تلاش کرد. بازگشایی انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران، مطالبه‌ای است که از سال ۸۸ در هر دولتی درخواست شده است.

تاریخ‌خوانی

شهیدی به خاطر ادبیات!

علی پاکزاد

نقل است که احمدشاه مسعود در یکی از شب‌های عملیات در مباحته‌ای درباره شعر سپید درگیر می‌شود. یکی از فرماندهانش او را مورد مؤاخذه قرار می‌دهد که «حالی کپ عملیات است و نه ادبیات» و مسعود می‌گوید: «کلگی (تمام) ای عملیات از خاطر ای ادبیات است!».

این چهره‌ای عریان از احمدشاه مسعود است؛ جنگی که شعر است و حیاتی که بدون وطن، معنایی ندارد. چریکی که بدون تردید یکی از فرماندهان شاخص دوران مقاومت مردم افغانستان در برابر اشغالگران شوروی سابق و مبارزه با سلطه گروه طالبان است؛ موضوعی که سبب شد در سفرم به افغانستان در کشاکش ظهور مجدد طالبان، به دنبال ردیاهای «چه‌گوارا»ی دیگری باشم که در این سال‌ها در ذهنم ریشه دوانیده بود.

قهرمانانی چندوجهی؛ «چه‌گوارا»، «مسعود» یا «چمران»؛ چه فرق می‌کند وقتی در پی استقلال‌ی و به استعمارگر تمکین نمی‌کنی و عمله استعمار نمی‌شوی. اگرچه شاید باید مسعود را ادامه منطقی نهضتی بدانیم که سیدجمال‌الدین و سپس شیخ محمد عبده و در آخر حسن البنا به راه انداختند و اگرچه در عصر خود چندان کامیاب نبودند، اما مبارزات نهضت اسلامی افغانستان که در آغاز به نام اخوانی‌ها شهرت داشت و بعدها به نام مجاهدین سند زده شد، متأثر از آنان بود (پروفیسور غلام محمد نیازی که از مصر با افکار اخوان برگشته بود، با همکاری تعداد دیگری از همفکرانش در دانشگاه کابل نهضت اسلامی افغانستان را تأسیس کرد که ریشه‌های فکری احمدشاه را می‌توان در آنجا جست).

احمدشاه با آن کلاه پکول خود حداقل نیمی از ۴۸ سال عمرش را در جنگ و گریزهای چریکی گذراند. از هارون که در سفرم نقش بلد را بازی می‌کند در مورد او می‌پرسم. می‌گوید: نکو احمدشاه، بگو «شیر دره پنجشیر»!

احمدشاه مسعود متولد چنین روزی در سال ۱۳۳۲ خورشیدی بود و جدا از گوشه‌چشمی که به حوزه شعر و ادبیات داشت، به ناچار مانند هزاران نفر از هم‌میهنانش مجبور به ورود به جنگ با ارتش سرخ اتحاد جماهیر شوروی سابق شد که در دی‌ماه سال ۱۳۵۸ خورشیدی به افغانستان لشکرکشی کرده بودند؛ جهادی که پس از ۱۰ سال توانست

اتفاق‌خوانی

المپیاد کامپیوتر از دست رفت؟

در گروه‌های مخصوص دانش‌پژوهان جوان، خبری بسیاری را ناراحت کرد. مصر به اعضای المپیاد جهانی کامپیوتر ویزا نداد و اعضای این گروه نتوانستند در این دوره المپیاد به صورت حضوری شرکت کنند. این‌نگرانی اکنون وجود دارد که دانش‌آموزان کشورمان از این رقابت‌ها حذف شوند. هنوز هیچ خبرگزاری درباره این نگرانی، خبری را منتشر نکرده است، اما معمولاً خانواده‌ها و دانش‌آموزان، پیگیری این اتفاقات هستند. المپیاد جهانی کامپیوتر قرار است از اول تا هشتم سپتامبر در کشور مصر برگزار شود. روز دوم سپتامبر آزمون آزمایشی و روزهای سوم و پنجم سپتامبر آزمون‌های اصلی برگزار می‌شود. پس از اطلاع از ندادن ویزا به گروه المپیاد، برخی امیدوار بودند گشایشی رخ دهد و زحمت دانش‌آموزان انتخاب‌شده از دست نرود و آنها بتوانند با هماهنگی‌هایی فراتر به کشور برگزارکننده بروند و برخی هم از تأثیر سیاست پروند زندگی نوجوانان و دانش‌آموزان نگران و ناراحت بودند. در این میان عده‌ای نیز به دنبال حضور در مسابقات به صورت آنلاین بودند تا هر شکل که شده در المپیاد حاضر شوند.

امیررضا درستی، امیرعلی عسگری، پارسا فرح‌پور و امیرحسین فرخنده‌فر اعضای تیم المپیاد کامپیوتر ۲۰۲۴ ایران هستند. سال پیش، المپیاد از ۷ تا ۱۲ شهریور در کشور مجارستان برگزار شده بود و تیم ملی المپیاد کامپیوتر کشورمان در سی‌وپنجمین المپیاد جهانی کامپیوتر بین ۹۱ کشور، با یک نشان طلا و سه نشان نقره، مقام هفتم جهان را کسب کرد. به‌تازگی تصاویر دانش‌آموزان ایرانی که توانستند مدال طلای المپیاد نجوم را دریافت کنند در دیدار با رئیس‌جمهور منتشر شده است. در صورتی که واقعا دریافت ویزا برای گروه ایرانی المپیاد کامپیوتر ممکن نشده، نیاز است با همکاری و زارتی بیشتر این مسئله حل شود و دانش‌آموزان افتخارآفرین‌مان بتوانند در این دوره حضور داشته باشند.

خبرخوانی

اقتصاد اینفلونسر

دنیای جدید، دنیای متفاوتی است. یورونیوز از اقتصاد ۲۵۰میلیارد دلاری اینفلونسرها خبر داده که در حال بازسازی آینده کسب‌وکار است. کسب‌وکارها در حال یافتن شیوه‌های جدیدی برای همکاری با اینفلونسرهای فضای آنلاین هستند که هر روز بیشتر می‌شوند. برآورد می‌شود اکنون ۲۰۰ میلیون نفر خودشان را تولیدکننده محتوا معرفی می‌کنند و بسیاری از آنها می‌خواهند این علاقه را به منبع اصلی درآمدشان تبدیل کنند. به گزارش یورونیوز، اینفلونسرهای کوچک‌تر، با فالوئر کمتر از ۵۰ هزار نفر، در رشد این بخش نقش بسزایی ایفا می‌کنند.

محیط سبز، زندگی بهتر

دیجیتانو: پژوهشگران متوجه شدند افرادی که در محله‌هایی با تعداد بیشتری از درختان و بوته‌ها زندگی می‌کنند، سطح پایین‌تری از یک نشانگر خونی مرتبط با التهاب را دارند. این نشانگر به نام پروتئین واکنش‌دهنده C با حساسیت بالا شناخته می‌شود. سطح بالای این پروتئین معمولاً با خطر بالاتر بیماری‌های قلبی، دیابت و برخی از سرطان‌ها ارتباط دارد. پروژه «قلب سبز لوییزیول» در سال ۲۰۱۸ با همکاری چندین سازمان و دانشگاه آغاز شد. در این مطالعه، پژوهشگران با کاشت بیش از هشت هزار درخت و بوته در مناطق مشخصی از لوییزیولا، تأثیر آن را بر سلامت ساکنان مورد بررسی قرار دادند. پس از این کاشت‌ها، سطح التهاب در ساکنان این مناطق بین ۱۳ تا ۲۰ درصد کاهش یافت که نشان‌دهنده کاهش خطر بیماری‌های قلبی و دیگر بیماری‌های مرتبط است. این یافته‌ها نشان می‌دهد درختان و فضاهای سبز شهری نه‌تنها به زیبایی و ایجاد سایه کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به بهبود سلامت عمومی نیز کمک کند. محققان همچنین بر اهمیت افزایش فضاهای سبز در شهرها تأکید کردند و این اقدام را یک روش کلیدی برای ارتقای سلامت عمومی معرفی کردند. این نتایج توسط «دانیل ریگز»، استاد محیط زیست دانشگاه لوییزیول در یک کنفرانس علمی بین‌المللی ارائه شد و باعث جلب توجه بیشتری به اهمیت فضای سبز در محیط‌های شهری شد. در مجموع، این پژوهش نشان می‌دهد افزایش پوشش گیاهی در شهرها می‌تواند نقش مهمی در بهبود سلامت جامعه داشته و همچنین یک استراتژی مؤثر برای کاهش خطر بیماری‌های مزمن باشد.